

[Gregersen.]

Saa lidt som muligt). . . . Det var angaaende min Udtalelse om, at Gennemførelsen af Forslaget om Tilskud ved Merbeskæftigelse kunde betyde, at den ene Virksomhed kunde komme til at blomstre paa den andens Bekostning. Ja, men at det kunde ske, det er Ministeren jo klar over, for det er jo derfor, § 2 er skrevet. § 2 tager netop Forbehold mod, at det maa finde Sted, saa Faren maa være til Stede og ogsaa være forudset.

Det, jeg frygter for, er, at det vil ske, selv om man skriver paa et Stykke Papir, at det ikke maa ske. Jeg tror vedblivende paa — og det var det, jeg gjorde mig til Talsmand for i Gaar —, at man ved Tilskud kan flytte Arbejdet, men ikke skabe mere Arbejde, og Inkonsekvensen, der blev nævnt, med Hensyn til Merbeskæftigelsen, er ikke paa min Side, men den kommer paa den anden Side. Naar man taler om et forhaandenværende Arbejde — ja, det gjorde det ærede Medlem Hr. Leonhard Hansen —, og saa alligevel samtidig fremlægger et Forslag, der taler om Merbeskæftigelse og Tilskud ved Merbeskæftigelse, er der heri en Inkonsekvens. Det vil jeg saa lade staa mellem den højtærede Minister og den ærede Ordfører for Socialdemokratiet, men Inkonsekvensen er ikke hos mig.

Den højtærede Minister var skuffet og navnlig skuffet over, at disse Lovforslag ikke syntes at skulle blive vedtaget i en nær Fremtid. Jeg tror ikke, den højtærede Minister behøver at nære en saadan Frygt. Efter at man har hørt Venstres Ordfører, tror jeg, at Frygten er ubegrundet. Venstre er jo i Opposition, men jeg tror, at man i dette Tilfælde kan tale om Hans Majestæt Socialdemokratiets loyale Opposition, saadan som man har kunnet det hele Vinteren.

Det ærede Medlem Hr. Elgaard har jo nemlig i og for sig ikke haft noget mod Lovforslagenes Principper. Det, det ærede Medlem er imod, er Tidspunktet for deres Fremsættelse. Det ærede Medlem mener, at Sommeren vil bringe Arbejde, hvorimod det ærede Medlem kan tænke sig, at hen paa Efteraaret, naar Bruset er gaaet af Forliget, naar vi skal til at betale Regningerne paa alle de Millioner, det ærede Medlem selv nævnte, saa vil Tidspunktet være kommet til at gennemføre disse Forslag. Da Tiden altsaa ikke ligger saa langt ude, og da den højtærede Socialminister har Udsigt til at faa sin store Socialreform gennemført, saa synes jeg ikke, den lille Modgang, at Sommeren maa gaa med, behøver at bringe Ministeren større Skuffelse.

Den højtærede Socialminister sagde

ogsaa, idet han var enig med mig i de Betragtninger, jeg gjorde om Produktion og Fordeling, at det interesserede ham at faa at vide, hvordan Retsforbundet vilde afskaffe Monopolerne. Jeg kan her henvise til det Overgangsforslag, vi har forelagt. Det er naturligvis ikke naaet at komme til Behandling, men det sker vel nok en Gang før eller siden. I Øjeblikket er den højtærede Socialminister jo meget stærkt optaget, men naar nu Sociallovene kommer i Hus, kan jeg maaske vente, at Ministeren læser vort Forslag om Overgang. . . . (Afbyrdelse af Socialministeren [Steincke]). . . . Ja, saa har den højtærede Minister jo faaet Svar paa, hvordan vi vil komme bort fra Monopolerne. (Socialministeren [Steincke]): Ja, men ikke Samfundet).

Vor Stilling har jeg præciseret i Gaar. Vi kan gaa med til det ene af Lovforslagene, men ikke til de to andre.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Elgaard har Ordet for en kort Bemærkning.

Elgaard: Det ærede Medlem Hr. Gregersen vilde trøste den højtærede Socialminister med Hensyn til Venstres Stilling til disse Lovforslag. Jeg vil sige til det ærede Medlem, at hans Trøst er ikke meget værd, fordi det ærede Medlems Udtalelser viser i hvert Fald, at han ikke gennem de Udtalelser, han har hørt mig fremsætte, har kunnet føre noget Argument frem for, at vi havde erklæret os villige til at gennemføre disse Lovforslag. Det ærede Medlem skrev dette paa sin Fantasis Konto, den kan muligvis rumme meget, men Realiteter ligger der ikke bag.

Aksel Larsen: Det vil sikkert til evig Tid, i alt Fald indtil Psykoanalysen er mere fremskreden end nu, være en uopklaret Gaade for almindelige dødelige, hvorfor Socialministeren tror, at alt, hvad der siges i denne Sal og skrives i den danske Presse, udelukkende tager Hensyn til ham personlig. Navnlig synes jeg, at han skulde gaa lidt sagte med Dørene i sine Beklagelser over Pressen, hvad angaar „Arbejderbladet“. Jeg har befittet mig paa at gennemlæse den Artikel, der blev hentydet til, og jeg har ikke deri fundet noget, der stod i Modstrid til min Tale i Gaar, som jeg ogsaa meget omhyggeligt har gennemlæst i Fortrykket.

Derimod har jeg gjort andre litterære Studier i Ministerens Hovedorgan „Social-Demokraten“ for i Dag, og dér ser jeg i Spisesedlen til venstre, at Højre, Venstre og Kommunisten er Modstandere af 40 Timers